

1873-08-25

AFSENDER

Karl Madsen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Min smilde Skovgaard!

Maa jeg takke Dig
 For Hilsenen i Skredsvigs Brev til mig,
 Og hvor Din Sindrigheid mig dog fornøjede,
 Og for Din Kløgt min Agtelse forhøjede,
 Waar Du „den Eddalæsende“ mig kaldede.
 Den Roes med Ret jeg haaber mig tilfalden,
 At her min Edda jeg tilgaavne stöderet
 Og til dens Indhold Vjendskaben formig
 Thi mangen Rune, Urd paa Skjoldet ristede,
 Som blisset sin Betydning havde mistet.
 Der forduim som en Glæde stod mig der,
 Den har Verdande mig fortolket her.
 I hver en Elv, i hvert et Kildevald,
 I Skoven, Tossen, Kleven, paa hvert Fjeld
 Jeg fundet har det dybere forklaret
 Hvad ved at læse Edda jeg erfarede! —
 Du troer vel neppe, men det er dog sandt,
 At her i Skoven Mimer selv jeg fandt.
 Saa hør! Engang, da jeg en Aften ene
 I Skoven flakkede om, Ublødt Fjeldets Sten
 En Røst, mig syntes, kunde jeg fornemme,
 Jeg standsed, lytted, det var Mimors Stemme.
 Snart bruste den, snart var den mild
 og blid,
 Men stæde rastløs, gav sig nyske Tid

At træde Vjnd. Niendrom var saa stille
I Grænen. Vjnden Drosken slog sin Talle,
Men Stemmen plagend. Jeg forsøge vil
At tolke den. Høi da opmærksom til!

Rislende,

Hvislende,

~~Løber~~ min Bak

Bag Elmhak.

Din løber idag og igaar

Som den løv'ede Tusind Aar

Wiblaa.

Hvorfor vil Du da klage?

Er end Tiden orang.

Og vil ikke engang

Risende Herkendi Skjaldens Sang

Fra de gamle Dage.

Saa et dog Naturen den samme, toner.

End er Madstrav og Maalstens ej

Til Tjeldens Ton, naade op

I, endnu ikke Du klage tør!

Men Du troede vel kun

At det var i den Tid, man mon

At man Himel fandt Aserne dykke,

Hvor en Morgenstund

Drikke Hviden, sin Livskrafts tur

I gode Stykke

At Valfaders Pant.

Ny, alt smukt og stort

I Skjaldens Naa, et her levendejagt.

Med de gamle Ligte Din sande opstod

Før Aanden, Du næppe eller forstod

Den Odin, der dannede Himmel og Jord

Forstander til Aker og Emblet ges

Og hentet i Bjerg og Sættings Mjød

Drikken, som Skjaldene nød

Se, i paa Naturen som Males blot;

Se paa den som Skjald, det er ogsaa godt

Et blot paa Du er, i jensier Din Haand

Hvad Du føler, maa smid; over form

Som Sommerfuglen over sin Larve,

Naar: Sand!

Her stander jeg, tro og, at sommen stander

Den talte fott, men med jeg ikke sandes

I Tanker gik jeg bort, og danyer som

Til Vjnd hjem, du først jeg sode mig om

I Bøgeskovene, mellem Naar Tjersmindet

Den er somme sikkert og Du f. a. s.

Men vil hilgases Du sommen red forde

Saa Du nøjendigt Edder Lær maa

Nu haaber jeg at se Bladet vender,

Saa jeg til Eddalassen Hilsen sender

Og her jeg slutte maa, thi knap et Blad er

Tank skunden paa Din Eddalassen

Naar Madsen

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 14